

DICTATS SUPERIOR

15

Les torres colomer de Xàtiva

L'endemà pujaren al colomer; lluí el sol d'una vesprada primaveral, enmig d'un cel blavíssim. Begonya compregué el secret d'aquelles torres de fusta que emergien entre les teulades de la ciutat, en veïnat amb els campanars, les espadanyes i les mitges taronges de les esglésies i els convents, capitanejat el conjunt pel gran campanar de la Col·legiata xativina. Quadrades, fermes, totes amb bastiments de fusta, armades amb posts i bigues, aquestes torres colomer donaven una sensació de solidesa i, al mateix temps, de lleugeresa, amb els seus paraments de llistons en gelosia, deixant, per les clarianes, pas lliure al vent, a l'objecte d'oferir-li menys resistència. Quadrada la testa i més ampla que el cos, com versions cubistes dels torricons toscans o dels minarets, les torres dels colombaires, dominant les teulades i els terrats de tantes viles valencianes, constitueixen magnífics observatoris per a gaudir d'aquelles dues dimensions que milers d'hòmens no han assaborit mai: l'espai i el temps.

Font: Martí Domínguez, *Els horts*, Bromera, Alzira (adaptació); p. 127

Nombre de mots: 157

Observacions: fragment descriptiu de text narratiu; dificultat equilibrada (lèxic, esses, accents i dièresis...)